

tilhører formuefællesskabet, og dette i umiddelbar forbindelse med dødsfaldet overtages af længstlevende ægtefælle til hidsiden i uskiftet bo.

Efter det den 14. november 1968 fremsatte ændringsforslag til kildeskatteloven (F. 85) skal arvingen, ægtefællen eller legatøren alene succedere i afdødes skattemæssige stilling, hvis der i forbindelse med udlægget konstateres fortjeneste på aktivet. Spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger en fortjeneste på aktivet, volder især vanskeligheder, når der er tale om fast ejendom. Det er derfor anset for det mest hensigtsmæssige i selve loven at indføje en positiv bestemmelse om, hvornår der skal succederes skattemæssigt vedrørende fast ejendom i videre forstand. I den foreslåede § 13 C indeholder stk. 1 regler om den skattemæssige succession i relation til § 2, nr. 2, i loven om særlig indkomstskat (de skattemæssige afskrivninger på bygninger og installationer), og stk. 2 indeholder regler om den skattemæssige succession i relation til § 2, nr. 13 (fast ejendom).

Som § 18 C er affattet, vil der være tilfælde, hvor modtageren af arveudlægget succederer skattemæssigt i relation til § 2, nr. 2, i loven om særlig indkomstskat, men ikke i relation til § 2, nr. 13. I sådanne tilfælde fortsætter modtageren af arveudlægget de skattemæssige afskrivninger efter afdøde, og ved senere salg beskattes han efter § 2, nr. 2, af de for store afskrivninger, herunder de af-

skrivninger, der er foretaget, medens bygningerne endnu var på afdødes hånd. Ved salget skal fortjenesten på selve den faste ejendom efter § 2, nr. 13, imidlertid opgøres med arveudlægsværdien som anskaffelsessum.

Forslagets § 18 D indeholder særlige regler til brug ved beregningen af passivposterne efter § 33 A, stk. 2, i kildeskatteloven, således som denne er foreslået ændret ved det den 14. november 1968 fremsatte ændringsforslag (F. 85). Efter § 33 A beregnes passivposten som en vis procentdel af den konstaterede fortjeneste på aktivet.

Det foreslås for det første, at der ved passive-ingen vedrørende aktier, andelsbeviser og lignende værdipapirer skal ses bort fra det fradrag på 2.000 kr., som er omhandlet i § 7, stk. 6, i loven om særlig indkomstskat. Reglen er i det væsentlige praktisk begrundet. Videre foreslås det, at der ved passive-ingen vedrørende fast ejendom, § 2, nr. 13, skal ses bort fra det fradrag på 10 pct. af den regulerede anskaffelsessum (mindst 10.000 kr., højst 40.000 kr.), som er omhandlet i § 7 A, stk. 6, i loven om særlig indkomstskat. Også denne regel er i det væsentlige praktisk begrundet. Endelig foreslås det, at den opgjorte fortjeneste på fast ejendom forinden passivpostens beregning skal forhøjes med $66\frac{2}{3}$ pct. Det svarer til den forhøjelse, der skal foretages, hvis boet sælger ejendommen og beskattes af fortjenesten, jfr. § 1, nr. 1, i nærværende lovforslag.